

Patálie kolem posledního spravedlivého

1.4.2016 Právo str. 15 Praha - Střední Čechy

Jiří P. Kříž

I z dobrého divadelního domu mohou někdy múzy uletět. Stalo se to s Dědici Francouze Alaina Kriefa v režii jedné z posledních žijících velkých osobností čs. nové filmové vlny 60. let – Juraje Herze.

Do **Divadla Na Jezerce** přivedl už své Petrolejové lampy podle románu Jaroslava Havlíčka a Drobečky z perníku Neila Simona.

Není všechno z Francie dramatickým zlatem, jež rozzáří tmu nad Prahou. Kriefovi Dědicové jsou hodně bulvární moralitou **na** téma zesnulého posledního spravedlivého. V tušení tučné kořisti slétají se do domu smutku jeho sourozenci nebo věřitelé, aby se domohli svých práv.

V první části hrají smutek, sondují majetek a vedou víc než nudné řeči, z nichž jako péro z divanu trčí supí kořistnost. Připleťte se do toho ještě instalatérka, a nakonec i milenka pitomější než slepice. Při hledání závěti si všichni do aut raději už hned odnášejí movitost.

Ve druhé polovině nabere hra kurs k pohlavní jinakosti. Instalatérku postihne náhlá láska k partnerce zesnulého. Drbe se **na** to téma a odchází se do kuchyně **na** čumendu podle vzorců možná ještě v 70. letech vtipných předsudků římského maloměsta. Dialogy upadají do jazyka místy pokleslejšího než v televizních trhácích Prostřeno či Výměna manželek.

Herce a herečky režisér nevedl, proto nic kloudného nevyvedli. Nejhůře si vedl Miroslav Etzler v roli vykutáleného nebožtíkova kamaráda Romaina. Buranství si ještě přidal. Jako by místo Paříže dikcí rovnou zastupoval Trepifajksla Jaroslava Moučky. Martina Hudečková a Martin Sitta, to je jedna velká šarže typů jak vystřižených z karikatur socialistického realismu.

Tereza Němcová jako pozůstalá Florence, Kristýna Hrušínská coby instalatérka Alice i Denisa Pfauserová nebo Andrea Daňková v roli milenkyně Viviane jsou aspoň krásné. Úlohy pěkně odříkávají, Kristýna se i v bojleru vrtá, ale zapoměly **na** vztahy. Anebo přesněji – nemají vlastně co hrát. Celek: Sextet sólové recitace jen unyle pokleslé úrovně.

Ten mrtvý umřel předevcírem a pozítří ho zpopelní. Závěť se nakonec najde. Aby to štymovalo, tak třeba pod květináčem s palmou a ve škvíře v parketách. Vemte **na** to jed, že mrtvý byl nakonec opravdu spravedlivý. Je mi líto, ale opravdová hrůza.

Hodnocení 40 %

Nejhůře si vedl Miroslav Etzler v roli vykutáleného nebožtíkova kamaráda Romaina

Foto autor | Foto PRÁVO – Jiří P. Kříž